

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző:

Rev Sándor

Cím:

Budapest forrásvizei

Forrás:

Esti Lap.

1952. X. 1.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Tárgy:

551.23

Hely:

Idő:

"-1952"

Személy:

Helyszám:

Az elmúlt hónapokban

Ásták ki Obudán a hajdan való Aquincumban, a hővizek városában a kilencedik nyilvános, nagyszabású római fürdőt, a Kiscelli-út és a Knurr Pálné-utca sarkánál. Ez a gyönyörű szép, pompás freskóval díszített, több medencével, gőz- és egyéb fürdőhelyiséggel rendelkező fürdő alig négyszáz lépésnyire van attól a másiktól, most már konzervált állapotban lévő, a külföldi régészeti irodalomban is közismert, hatalmas méretű, római fürdőtől, amely a mai Flórián-téren van s attól a másik fürdőromtól, amely a Sztálin-híd építésekor a Szentlélek-téren került felszínre. De a hajógyári szigeten, Obuda belső részén, a ma Aquincumnak nevezett hatalmas rommezőn a nyilvános és magánfürdők nagy száma, a római korból fennmaradt feliratos kövek, fogadalmi táblák sokasága igazolja, hogy kevés városnak van olyan fürdőmúltja, mint Budapest ösének, a víz latin szaváról elnevezett Aquincumnak.

Itt, ebből a földből még

ma is tizenhárom forrásból naponta 16 millió liter 23 fokos rádióaktív víz bugyog fel, amelynek kalóriaértéke hat vagyon magyar szénnel ér fel és mégis kilenc hónapon át haszontalanul ömlik a Dunába. Pedig erről a vízről száz évvel ezelőtt az a babonás hit járta, — a török hódoltság idején pedig egész legendává fejlődött —, hogy amelyik lány holdtöltekor negyvenszer megfürdik benne, egészen biztosan és jól férjhez megy; míg az asszonynak, ha ugyanígy itt lubickol a pompás, langyos vízben, a házassága a legbékésebb, legboldogabb lesz. Régente ez babona volt — ma tudományosan igazolják, hogy a sok fürdés ilyen gyógyvizben élénkítő, testileg, szellemileg frissé tesz.

Fővárosunk kincsei:

a budai forrásvizek.

Köbe vésett emlékek tanúsítják, hogy két évezred előtt az

akkori fejlett viszonyok között nagyszerűen kihasználták ezeket a gyógyvizeket, amelyek révén Aquincum hegyvidéke nemcsak Pannoniának, hanem az egész hatalmas Római Birodalomnak pompás üdülőhelye volt. A római császárok, vezérek és családjaik, Kelet-Európa sok gazdag embere, az aquincumi melegforrásokhoz jártak beteg testüket gyógyítani, szellemüket felfrissíteni, gyönyörködni, fürödni. Innen, a Duna melletti vizek városából, terjedt tovább a siremlék-állítás, a felfestészet, a balzsamozás. Innen hordták szét és terjesztették el

bizonyos edényfajtaikat, a csiszolt üvegeket, az ezüst-, kő-, elefántcsont-, borostyánkőszobrokat, a bronzművesség termékeit, koporsósírokat, dísz tárgyakat, ékszereket, takarékperselyeket, parafabelétes szandálokat, púderes pamacsokat, parfümösüvegeket, arcfestékbőzöket. Mindezek Obuda ősi helyén készültek, üvegutakban, fazekasgyárakban, mesterek finom műhelyeiben, amelyeknek romjait — épen megmaradt készítményeikkel együtt — ma is láthatjuk Aquincum értékes múzeumában.

Mindaz a sok szépség

és főleg a természet gyönyörűsége nagy idegenforgalmat teremtetett Pannonia fővárosában. A Csúcshegytől a Táborhegyig nyaralók, villák hosszú sora állt már a második században, ahogy azt a nemrég feltárt romok bizonyítják. A források hatalmas fürdőkultúrát teremtetek. Ezt bizonyítják a Flórián-téri, a Kiscelli-utcai és az Aquincum romvárosban látható három nyilvános és sok magánfürdő berendezései, amelyek sok hasonlatosságot mutatnak a mai gyógyfürdőkkel. Langyos, hideg vízzel telt medencék, az izzasztókamrák, amelyeket alulról, a padozaton át fűtöttek. Ez volt a központi fűtés őse. A helyiségek alatti kemencékből még külön tégla-

csöveken át vezetett meleg levegővel is melegítették a fürdőt. Itt van az egyik ösfürdő portálszobája, ahol a jegyeket szedték s a múzeum egyik vitrinjében ma is látható három csontból készült fürdőbe szóló belépőjegy.

A víz, a természetnek ez a nagyszerű ajándéka teszi megbecsülte Budapest ösét. Ahol felbugyog, pezsdül az élet. Az ember vágya, harca az egészséért, a megőrzött ifjúságért, a hosszú életért örök. Most már nemcsak Aquincumban, hanem Budapest egész területén, százhuszonhárom helyen, hatvan millió liter gyógyvíz tör fel naponta, hogy a magyar dolgozók gyógyulását, üdülését, felfrissülését szolgálja. Budapest gyógyerejű forrásvizei évezredek után végre azoké lettek, akiknek egészsége a legdrágább kincs — a dolgozóké.

Rév Sándor,

a Hernád-utcai fiúiskola tanára.